

vodu zmatečnosti vůbec podle zákona, nehledíc ani k tomu, že by obžalovaný, pokud se zvláště týče přečinu podle § 8 tr. z. a § 2 lit. b) zák. o podloudném vývozu, za tento čin svůj, i kdyby byl sveden, jako pachatel odpovídal, neboť — dopustiti-li se snad i uvedení zřízenci něčeho trestného, jest jiná otázka, které zde řešiti netřeba. Poukazu zmateční stížnosti na objektivní nemožnost, spáchatí čin trestný, nelze pak ani jinak rozuměti, než že obžalovaný svého cíle, propašovati zmíněný kufřík s obsahem sacharinu, ani dosáhnouti nemohl, když zřízenci celní a finanční dali se podplatit jen na oko, by obžalovaného mohli při vývozu dopadnouti. Ale netřeba ani rozbíratí, že o tento moment při skutkové podstatě podle § 9 tr. z. a § 4 zák. o podloudném vývozu vůbec nejde. Námitka mohla by se týkati toliko pokusu přečinu podle § 2 lit. b) zák. o podloudném vývozu v tom smyslu, že by jednání obžalovaného nebylo takové, aby mohlo vésti ke skutečnému vykonání trestného činu. Ale po této stránce podává se i z vývodů zmateční stížnosti snad nemožnost obžalovaného, čin dokonati pro překážku odjinud v to příšlou, a nikoliv že by jeho jednání bylo samo o sobě, objektivně úplně nezpůsobilé naznačeného výsledku dosáhnouti. Jest tudíž zmateční stížnost i v tomto směru bezdůvodná.

Čís. 349.

Skutková podstata přečinu dle § 24 zákona o tisku nepředpokládá uveřejnění doslovu, nýbrž stačí i uveřejnění obsahu zabaveného tiskopisu.

Lhostejno, že závadný článek byl již bez závady uveřejněn v jiném časopise, třeba časopis onen byl vedoucím.

Dokonán jest přečin dle § 24 zákona o tisku teprve v okamžiku, kdy pachatel uveřejní obsah zabaveného tiskopisu.

(Rozh. ze dne 29. ledna 1921, Kr I 516/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti stát. zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Chebu ze dne 10. května 1920, jímž byl obžalovaný sprostěn z obžaloby pro pokus přečinu dle § 8 tr. zák. a § 24 tisk. zák., rozsudek v odpor vzatý zrušil a uznal obžalovaného vinným ve smyslu obžaloby.

Důvody:

Zmateční stížnosti, která se opírá o důvod zmatečnosti dle § 281 čís. 9 a) tr. ř., nelze upřítí oprávnění. Nalézací soud sprostil obžalovaného Hugona Sch. z obžaloby pro pokus přečinu dle § 24 zákona o tisku, jednak proto, že prý není zde skutkové podstaty tohoto přečinu ani po stránce objektivní, jednak proto, že prý obžalovaný, jednaje v dobré víře, je beztrestným i v ohledu subjektivním. V onom směru opírá se rozsudek o zjištění, že článek, který dle úmyslu obžalovaného měl býti uveřejněn v čís. 66 časopisu »Egerer Kreisblatt«, nesouhlasí doslovně se zabaveným článkem čísla 65. téhož časopisu, že však souhlasí doslovně s článkem, uveřejněným v čísle 92. časopisu »Deutsche Zeitung Bohemia« a v tomto

časopise nezabaveným, i dospívá nalézací soud takto k závěru, že zodpovídání se obžalovaného, dle něhož nezamýšlel v čísle 66 časopisu »Egerer Kreisblatt« dáti znovu otisknouti článek, zabavený v čísle 65. téhož časopisu, je věrohodným. Po stránce subjektivní přičítá mimo to nalézací soud obžalovanému k dobru i to, že bylo venkovským listům za války censurními úřady dovolováno, otiskovati články, které ve vedoucích listech prošly bez závady. Než jak zmateční stížnost případně namítá, skutková podstata přečinu dle § 24 zákona o tisku předpokládá nikoli uveřejnění doslovu, nýbrž o b s a h u zabaveného tiskopisu. O tom však, že obsah článku, který dle úmyslu obžalovaného otisknut býti měl v čísle 66. časopisu »Egerer Kreisblatt«, se shoduje s obsahem článku, zabaveného v čísle 65 téhož časopisu, nepochybuje zřejmě ani soud nalézací, který dle rozhodovacích důvodů klade důraz jen na tu okolnost, že oba články svým doslovem navzájem nesouhlasí. Skutková podstata přečinu dle § 24 zákona o tisku není vyloučena ani tím, že článek, uveřejněný v čísle 92. časopisu »Deutsche Zeitung Bohemia«, s nímž arci článek, který uveřejněn býti měl v čísle 66 časopisu »Egerer Kreisblatt«, doslovně souhlasí, zabaven nebyl. Nebylať ani tato okolnost s to, vyloučiti u obžalovaného vědomí, že má otisknutím tohoto článku tiskem uveřejněn býti obsah článku zabaveného. Po stránce subjektivní nemůže konečně obžalovanému beztrestnost zjednat ani ona zvyklost, censurními úřady za války vůči venkovským listům zachovávaná. Nehledíc k tomu, že, jak nalézací soud sám zjišťuje, ona praxe byla zavedena za války, z čehož se podává sám sebou logický závěr, že ukončením války a změnou poměrů, tím nastalou, pozbyla půdy a tedy zanikla, měla praxe ta, jak případně zdůrazňuje zmateční stížnost, místo jen tam, kde se jednalo o články, které nezavdaly podnět k zabavení, nelze se jí tudíž dovolávati v tomto případě, kde šlo o článek zabavený v témž časopise, ve kterém měl dle úmyslu obžalovaného býti znovu otištěn. Přečin dle § 24 tisk. zák. dokonán je teprve v okamžiku, kdy obžalovaný uveřejní obsah zabaveného tiskopisu. V tomto případě pro tehdejší výjimečný stav bylo č. 66 svrchu uvedeného časopisu zabaveno před jeho uveřejněním, takže zabráněno bylo uveřejnění jeho obsahu. Obžalovaný nedopustil se tudíž dokonaného činu, nýbrž toliko pokusu přečinu dle § 8 tr. z. a 24 tisk. zák.

Čís. 350.

Ke skutkové podstatě zpronevěry se nevyhledává, by věc byla svěřena pachateli právě vlastníkem.

Prodávatel pozbývá vlastnictví věci tím, že ji odevzdal na místě, jež určil kupitel.

(Rozh. ze dne 29. ledna 1921, Kr I 580/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského jako výjimečného soudu v Hradci Králové ze dne 20. května 1920, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem zpronevěry dle §§ 181, 183 a 184 tr. zák. — mimo jiné z těchto